

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงการพัฒนาความรู้ด้านการตลาดของกลุ่มอาชีพทอผ้า บ้านม่วงหอม หมู่ที่ 5 ตำบลแก่งโสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิจัยแบบภาคสนาม (Field Work) โดยมีการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการตลาดของกลุ่มอาชีพทอผ้า บ้านม่วงหอม หมู่ที่ 5 ตำบลแก่งโสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรกลุ่มอาชีพทอผ้า จำนวน 54 คน
2. ปัญหาการพัฒนาด้านการตลาดใน 4 ด้าน ประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านผลิตภัณฑ์
 - 2.2 ด้านการตั้งราคาจำหน่าย
 - 2.3 ด้านการจัดจำหน่าย
 - 2.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด
3. กำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการตลาด

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการตลาด

1. จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการตลาดให้สอดคล้องกับ
- ขั้นตอนที่ 1
2. ติดตามผลความก้าวหน้า จากการจัดกิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาปัญหาการตลาดของกลุ่มอาชีพทอผ้า โดยใช้
 - 1.1 การสังเกต
 - 1.2 แบบสอบถาม
 - 1.2 แบบสัมภาษณ์
 - 1.3 การประชุมกลุ่ม
2. กำหนดกิจกรรมการเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการตลาดโดยการจัดกิจกรรมการอบรม
3. ประเมินผลและติดตามผล โดยใช้ แบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนา การตลาด การทอผ้า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เทคนิคการประชุมกลุ่ม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมินผลการจัดกิจกรรม
3. จัดทำแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยนำผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่า IOC. ซึ่งจะใช้เฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC. ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเท่านั้น โดยรายนามผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้
 1. นายอัมพร รักธรรม หัวหน้าอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายอง สำเร็จดี อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 3. อาจารย์ชุมพล เสมอพันธ์ อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 4. นายสมเดช สีแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 พิษณุโลก
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขมาปรับปรุงและเสนอต่อประธานคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
6. ปรับปรุงแบบสอบถาม ให้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงประธานกรรมการกลุ่มอาชีพ ทอผ้า บ้านม่วงหอม หมู่ที่ 5 ตำบลแก่งโสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มผู้ดำเนินการทอผ้าทั้งหมด และจัดประชุมกลุ่มโดยใช้ 2 เทคนิค คือ กระบวนการ A.I.C. และ เวทีประชาคม เพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือความต้องการร่วมกันว่าจะดำเนินการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กลับกลุ่มด้วยวิธีการใด
3. จัดกิจกรรมเสริมสร้างและพัฒนาด้านการตลาด กับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้รูปแบบการพัฒนาที่กำหนดขึ้น
4. ติดตามผลสัมฤทธิ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ด้านการตลาด โดยใช้แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

5. กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการตลาดสำหรับกลุ่มอาชีพทอผ้า บ้านม่วงหอม หมู่ที่ 5 ตำบลแก่งโสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 2 ขั้นตอน คือ
 ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา ปัจจัยและแนวทางการดำเนินงานด้านการตลาด
 โดย

1.1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ ค่าความถี่และ ร้อยละ

1.2 การวิเคราะห์สภาพปัจจัย และแนวทางการดำเนินงานที่มีผลต่อการพัฒนาการตลาดโดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในแต่ละข้อคำถาม และให้คะแนนโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มีผลต่อการพัฒนามากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีผลต่อการพัฒนามาก	ให้	4	คะแนน
มีผลต่อการพัฒนาปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีผลต่อการพัฒนาน้อย	ให้	2	คะแนน
มีผลต่อการพัฒนาน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (μ) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็นตามแนวของ เบสท์ (Best, 1970 อ้างถึงใน ดร.ณ. หาญตระกูล และคณะ, 2541: 30) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีผลต่อการพัฒนามากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีผลต่อการพัฒนามาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีผลต่อการพัฒนาปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีผลต่อการพัฒนาน้อย
1.00 -1.50	หมายถึง	มีผลต่อการพัฒนาน้อยที่สุด

1.3 การวิเคราะห์ผลการพัฒนา โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในแต่ละข้อคำถามและให้คะแนนโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมมาก	ให้	4	คะแนน
มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมน้อย	ให้	2	คะแนน
มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (μ) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็นตามแนวของเบสท์ (Best. 1970 อ้างใน ดร.น. หาญตระกูล และคณะ, 2541) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมน้อย
1.00 -1.50	หมายถึง	มีผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสังเกต สัมภาษณ์ สันทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการจำแนกประเภท เปรียบเทียบ และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม